

Aytül Akal

SÜS DELİSİ

SÜPER ÇOCUKLAR-4

Aytül Akal

SÜS DELİSİ

SÜPER ÇOCUKLAR-4

SÜPER ÇOCUKLAR-4 SÜS DELİSİ

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Aytül Akal

RESİMLER: Yusuf Tansu Özel

EDİTÖR: Hülya Dayan

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Nisan 2018 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-033-6

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Aytül Akal

SÜS DELİSİ

SÜPER ÇOCUKLAR-4

Ayül Akal

Büyüyünce yazar ya da şair olmak, Akal'ın çocukluk düşüydü. 1974'te başlayan yazın serüvenini, 160'ı aşkın şiir, öykü, masal, tiyatro oyunu ve roman türünde eserle sürdürdü. Çocukların kişilik gelişimi ve kendilerini tanımaları konusunda çalışmalar yaptı.

Pek çok masalı ve öyküsü, Almancaya, İngilizceye, İspanyolcaya, Farsçaya, Bulgarcaya, Macarcaya ve Arapçaya çevrilerek Almanya, Bulgaristan, İran, Mısır, Bolivya, Macaristan, Avusturalya ve Azerbaycan'da yayımlandı.

Ayrıntılı bilgi için: www.aytulakal.com

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

- Süper Gazeteciler 1** (roman), **Süper Gazeteciler 2-Parktaki Esrar** (roman)
Süper Gazeteciler 3-Likörlü Çikolata (roman)
Süper Gazeteciler 4-Belalı Davetiye (roman)
Kayıp Kitaplıktaki İskelet 1 (roman, Mavisel Yener ile)
Kayıp Kitaplıktaki İskelet 2-Yaşayan Ölüler (roman, Mavisel Yener ile)
Kayıp Kitaplıktaki İskelet 3-Fare Sarayı (roman, Mavisel Yener ile)
Kırmızı Arabanın Hayaleti (roman), **Süper Çocuklar-1 Renk Delisi** (roman)
Süper Çocuklar-2 Ses Delisi (roman), **Süper Çocuklar-3 Koku Delisi** (roman)
Süper Çocuklar-4 Süs Delisi (roman), **Babamın Sihirli Küresi** (öykü)
Benim Babam Sihirbaz (öykü), **Kızım Neredesin?** (öykü)
Oğlum, Ben Çocukken (öykü), **Kızım, Ben Çocukken** (öykü)
Babam Duymanın (öykü), **Annem Neden Çıldırdı?** (öykü)

Yusuf Tansu Özel

1976 yılında Ankara'da doğdu. 1999 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden mezun oldu. Uzun yıllar reklam ajanslarında çalıştı. Bir gün, hayallerini ertelememesi gerektiğine karar verip kendisine ve eşine uzun bir seyahat amaçlı olarak 6 aylığına Latin Amerika'ya gitti. 6 ay boyunca her gün yeni yerler gördü, gördüğü yerlerin hikâyelerini çizdi. Çizdikçe

resim yapmayı ne kadar çok sevdiğini bir kere daha anladı ve döndükten sonra çocuklar için resim yapmaya karar verdi. Eşiyle ve oğluyla birlikte İstanbul'da yaşıyor ve halen çiziyor.

- 7 Sıkıcı Tatil!
- 18 Çılgın Şoför
- 30 En Güzel Armağan
- 44 Yaşasın, Tatil Bitti!
- 60 Gerçek mi, Sahte mi?
- 67 Fosfor mu? O da ne?
- 73 Arkadaş Zinciri
- 84 Elden Teslim Planı
- 91 Çabuk Kaçalım
- 104 Bilgisayar Nerede?
- 112 Farklı Bakış Açısı
- 118 Süper Çocuklar

METE

- Herkesin özel bir yeteneği olduğunu düşünüyor ama kendi yeteneğinin ne olduğunu bir türlü bulamıyor
- Çok kitap okuyor ve bu sırrının bilinmesini istemiyor
- Kankası Tuna ile uzun yıllardır arkadaş
- İlginç fikirlerle dolu

ASYA

- Okuldaki yeni kız
- Tuhaf tavırları ile hemen dikkati çekiyor
- Müthiş bir yeteneği var
- Mete ve Tuna'nın sırlarını ortaya çıkarmada usta

TUNA

- Çok özel bir yeteneği var ama o, bunun farkında bile değil
- Mete gibi o da kitap okumayı seviyor
- Biraz pisboğaz denebilir
- Futbolu seviyor

LİLA

- Yurt dışında ailesiyle yaşıyor
- O, tüm renkleri görebilen bir sanatçı
- Çok güzel resim çiziyor ve ilerde ressam olmayı düşünüyor
- Opera, bale, sergiler...
- Sanatla ilgili her şeyi seviyor

Sıkıcı Tatil!

*Tatilde sıkıntıdan
patlayacağım hiç aklıma gelmezdi!*

Bayrama havadan bir buçuk gün daha ekleniverince; yedi, sekiz derken dokuz gün tatil olmuşuk! Öğretmenimiz bu müjdeli haberi verdiği sırada derste oluşumuza aldırmadan bütün sınıf çığlık çığlığa yerlerimizden fırlayıp neşe içinde halay çektik.

Tuna'nın ailesi, açık büfeden sabah akşam canlarının çektiğini yiyebilecekleri bir tatil

köyünde yer ayırttılar. Asya, bizim okula gelmeden önce oturdukları şehirde yaşayan anneannesinde kalacakmış. “Eski okul arkadaşlarımla özlem gidereceğim,” dedi sevinçle. Enreler yurt dışına gideceklermiş, Melisler de kendi yazlıklarına...

Kısacası, sınıf arkadaşlarımla aileleri, tatil için birbirinden eğlenceli programlar hazırlayıvermişlerdi.

Ya biz?

Annemin yetiřtirmesi gereken bir projesi varmıř. Babam da sergiye hazırlanıyormuř; bitirmesi gereken iřler varmıř. Bu da demek oluyordu ki tatilde, evde pineklemeyi sečen tek aile bizimkiydi.

*Bilim Kahramanları*¹ ekibinden Erhan da ailesiyle birlikte köylerine gidince apartmanda kimse kalmadı.

Birkaç gün üst üste topumu alıp sokağa çıktım, oynayabileceğim birilerini aradım. Sokaklar bomboştu. Koca mahalle başka bir kente göç etmiş gibiydi.

Beyin gücümle kendimi klonlayabilirdim belki... Neden olmasın? Heyecanla gözümü kapatıp sihirli gücümü harekete geçirmeye odaklandım. Kalbim **küt küt** atıyordu.

Bir... iki... üç...

Evet, iki kopya yeterdi. Böylece dört kişi olur, ikişerli takım kurardık...

Gözlerimi umutla açtım.

Düş kırıklığı! Sokakta hâlâ tek başıy-
dım.

O f f f!

Dokuz gün tatil olsun ama bir yere gitmeyip evde otur... Güzelim tatile düpedüz hakaret sayılırdı bu!

Asya'dan ödünç aldığım kitapları, patlamış mısır, cips ve fıstıklı çikolata eşliğinde çarçabuk bitirdim. Hatta macera romanlarımı iki kez okudum. Televizyonda tekrar tekrar oynayan fantastik filmi üçüncü kez izledim. Bilgisayar oyunlarıma baktım, yeni çıkan kitapların listesini buldum, gösterime girecek filmlerin konularını gözden geçirdim. Legolarımı halının

üzerine boca ettim ama onlarla da oynamak istemediğimi fark edip hepsini öylece, darma-
dağınık bıraktım. Arkadaş olmayınca hiçbir
şeyin zevki yoktu.

Offf! Bir bitse şu tatil...

Bizimkiler işlerine öylesine gömülmüştü ki,
yemek saatleri dışında, gün içinde pek az gö-
rüşüyorduk.

“Ben çıkıyorum! Bisiklete bineceğim, evde
çok sıkıldım,” diye seslendim içeriye.

İkisinden de koro halinde ezbere bildiğim
yanıt geldi:

“Geç kalma!”

Ne zaman dışarıya çıkacak olsam aynı
şeyi söylerler: “Geç kalma!” İyi de, benim *geç
kalmaktan* anladığımı süre, onların aklındaki
zaman ölçüsüyle aynı değildi ki! Bizimkilerle
kesinlikle farklı bir dilde konuşuyorduk.

Bisikletime atlayıp sokağın ucuna kadar hızla sürdüm, oradan caddeye çıktım. Pedal çevirdikçe güçlenen rüzgâr yüzümü yalayıp geçiyor, saçlarımı geriye doğru savuruyordu.

Yollar hiç görmediğim kadar tenhaydı. Trafiğin gürültüsü olmayınca, daha önce varlığını bile bilmediğim sesler duymaya başlamıştım. Dallarında tüneyen kuşların cıvıltısı... Kaldırım kenarındaki ağaçların hafif

esintiyle titreşen yapraklarının hışırtısı. Te-
kerleğin dönüşüyle tıklar tıklar eden zincirin
ritmik sesi...

Gülümseyerek, *'Ne çok kuş var! Meydanı boş
bulunca şehri onlar ele geçirdiler herhalde...'* diye
geçirdim içimden.

Tek tük geçen vasıtaların motor gürültüsü
taa uzaktan duyulabiliyordu.

Arkadaşlarımı düşündüm. Hepsi gittikle-
ri yerde güzel vakit geçiriyor olmalıydılar.
Tuna ile önceki gün telefonda konuşmuştuk.
Sesinden ne kadar eğlendiği belliydi. "Buraya
lunapark kurmuşlar. Dün babamla ne kadar
oyuncak varsa hepsine bindim," deyince, biri
kalbimi avucunda sıkıyormuş gibi hissettim.
Kıskançlık böyle bir şeydi herhalde. Ardın-
dan canımı daha da sıkıyan bir şeyi hatırlattı.
"Dün annemle buradaki yerel pazara gittik,
Asya'nın doğum günü için şahane bir bluz al-
dım. Çok beğenecek."

Kendimi tutamayıp, “Sen ne anlarsın bluzdan,” diye mırıldandım ama bizim *Ses Delisi*’nin kulakları süpermeninkiler gibiydi; ne dediğimi hemen duydu. Sinirli tavrıma alınacak yerde, uzun uzun açıklamaya girişti. “Ben anlamam, annem seçti tabii. Özellikle pembe istemedik, çok sıradan olurdu. Yeşil üzerine mor çiçekli bir şey aldık. Çiçeklerin üzerinde parlak bir şeyler var. Annem, kızların taşı pullu şeyleri sevdiğini söyledi.”

Yüzümü astım.

Bu yıla kadar kimseye armağan almak gibi bir derdim yoktu. Her şeyi annem benim için hallederdi. Arkadaşlarımla doğum günlerine giderken götürdüğüm paketin içinde ne olduğunu bile bilmezdim.

Ama artık büyümüşüm, kendi sorumluluklarımı bilmeliymişim falan...

Annemin neden böyle bir karar aldığını çok iyi biliyordum. Geçen yıl onun doğum

gününde babam, ikimiz adına, bozulan tost makinemizin yerine yenisini aldığı için çok kızmıştı. Sonra onu dışarıda yemeğe götürdük, yine de kendimizi affettiremedik. Armağan seçmeyi bilmek önemliymiş, şimdiden öğrenmezsem ben de büyüyünce karıma tost makinesi alırmışım falan filan. Peh! Benim evlenmeye niyetim yoktu ki!

Ayrıca tost makinesinin nesi vardı?

Şahane bir armağan işte!

Aytül Akal

SÜS DELİSİ

SÜPER ÇOCUKLAR-4

Hızla ilerleyen arabadan atılan, gizemli ve parlak nesnenin önemi ne? Herkesi kendine hayran bırakıyor ama büyük

bir sır da taşıyor. Bu arada, Melis'in ünlü bir moda tasarımcısı olan halasından uzun süredir haber alınamıyor.

Bu sorunu çözmek de tabii, Süper Çocuklar'ın görevi!

Farklılıkların zenginliğine vurgu yapan "Süper Çocuklar"ın son kitabı *Süs Delisi*, önyargılarla örülmüş duvarları yıkıyor ve çocukluğun en saf hallerine tanıklık etmemize olanak sağlıyor.

RESİMLEYEN: YUSUF TANSU ÖZEL

ISBN: 978-605-285-033-6

9 786052 850336

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) tudemyayingrubu